

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **AND spol. s r. o.**, IČ: 49680749, se sídlem Ve Smečkách 4, Praha 1, zast. Mgr. Jiřím Jaruškem, advokátem, se sídlem Radniční 7a/489, České Budějovice, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Metro System, a. s., IČ: 26488086, se sídlem Žitná 1319/33, Praha 1, zast. Mgr. Petrem Kuchařem, advokátem, se sídlem Na Pankráci 30a/404, Praha 4, 2) Pražská energetika, a. s., IČ: 60193913, se sídlem Na Hroudě 1492/4, Praha 10, 3) Pražská plynárenská Distribuce, a. s., člen koncernu Pražská plynárenská, a. s., IČ: 27403505, se sídlem U Plynárny 500, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti společnosti Metro System, a. s., proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2009, č. j. 5 Ca 214/2005 - 99, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6. 6. 2005, č. j. MHMP-103866/2005/OST/Kš, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1 ze dne 18. 9. 2003, č. j. Výst.3143/03-Do-2/1319, kterým byla společnosti Metro System, a. s. podle § 68 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, dodatečně povolena změna stavby „*novostavba domu včetně přípojek kanalizace, vody, elektro, P. 1, N. M. čp. X, Ž. X*“.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 6. 2009, č. j. 5 Ca 214/2005 - 99, k žalobě žalobkyně napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění soud uvedl, že závěr žalovaného o zahájení stavby ve lhůtě pro její zahájení, končící dne 5. 11. 2001, nemá oporu ve skutkových zjištěních a je nesprávný. Ze žádného stavebního předpisu nevyplyvá, kdy dochází k zahájení stavby, proto je třeba vycházet z konkrétních okolností případu. Podle ustálené praxe se stavba považuje za zahájenou provedením prvních stavebních či jiných prací na staveništi, které směřují k realizaci stavby podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení. V daném případě učinil žalovaný závěr o zahájení stavby z údajů obsažených ve stavebním deníku s tím, že z tohoto deníku jednoznačně vyplývá, že ve dnech 1. a 2. 11. 2001 byla provedena skryvka

celé staveništní plochy v hloubce cca 30 cm. Porovnáním údajů ve stavebním deníku měl však soud za to, že práce v uvedeném rozsahu provedeny nebyly, neboť skrývka zeminy byla prováděna také v následujících dnech. Soud doplnil, že skrývku zeminy, úklid staveniště či výkop ohledávacích sond nelze bez dalšího označit za zahájení stavby. Z důkazů, které měl žalovaný k dispozici, nelze dovodit cílenou činnost stavebníka směřující k realizaci stavby. Tento názor soudu se opírá také o skutková zjištění, která učinil odbor výstavby žalovaného v rozhodnutí č. j. MHMP-61856/2003/Vys/Pa/Jd, ze dne 9. 7. 2003, v němž bylo konstatováno, že nic nenasvědčuje tomu, že stavba byla zahájena; nebyly viditelné práce, jež by bylo možno jednoznačně považovat za práce směřující k provedení stavby. Toto konstatování žalovaného je v souladu s protokolem z místního šetření ze dne 19. 6. 2003, ve kterém správní orgán zaznamenal pouze drobné úpravy u kraje pozemku; uvedená zjištění dále korespondují s fotografiemi přiloženými žalobkyní v rámci odvolacího řízení o povolení změny stavby. Městský soud v Praze shledal, že nebyly-li v roce 2003 na staveništi zjištěny práce, které by jednoznačně směřovaly k realizaci stavby, nelze práce provedené ve dnech 1. až 5. 11. 2001 označit za okamžik zahájení stavby. Městský soud v Praze dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 17/2008, podle něhož je třeba skrývku ornice považovat za přípravné práce směřující k přípravě terénu pro provedení stavby, která ovšem vlastním provedením stavby ještě není, obdobně je třeba nahlížet vytýčení osy sloupu reklamního zařízení. Uvedené hodnocení není podle názoru Městského soudu v Praze ani v rozporu s prvorepublikovou judikaturou Nejvyššího správního soudu, neboť dovodit, že došlo k zahájení stavby, bylo by možné pouze v případě, že by na skrývku zeminy navazovaly další práce směřující k realizaci stavby. V posuzovaném případě tomu tak nebylo, ještě v roce 2003 totiž byly na místě stavby zaznamenány pouze drobné úpravy u okraje pozemku. Městský soud v Praze přisvědčil tvrzením žalovaného, že úvahy obsažené v odůvodnění správního rozhodnutí nejsou pro jiný správní orgán závazné. V daném případě ale rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2003, č. j. MHMP-61856/2003/Vys/Pa/Jd, obsahovalo skutková zjištění týkající se stavu staveniště, a proto bylo povinností žalovaného zahrnout tato zjištění do celkového hodnocení věci. Z tohoto důvodu považoval Městský soud v Praze pouhý odkaz na nezávaznost jiného správního rozhodnutí za nedostačující. Soud dále uvedl, že o námitce vyloučení pracovnice žalovaného mělo být rozhodnuto samostatně před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalovaný však o vyloučení pracovnice nerozhodl, důvody nevyloučení pouze zmínil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které proto trpí procesní vadou, jež mohla mít vliv na jeho zákonnost. Za dané procesní situace se Městský soud v Praze blíže nezabýval dalšími námitkami a napadené rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem podle § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti tomuto rozsudku podala společnost Metro System, a. s. (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a navrhla, aby soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Konstatovala, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou splněny. Právní moc napadeného rozhodnutí znamená pro stěžovatelku újmu, neboť jako stavebník realizovala a dokončila stavbu na základě pravomocného rozhodnutí o změně stavby před dokončením, které čtyři roky po nabytí právní moci pozbylo právní moci, čímž bylo zpochybněno právní postavení stěžovatelky. Přiznání odkladného účinku se nemůže dotknout práv třetích osob a není v

rozporu s veřejným zájmem, neboť stavba je již dokončena a užívána v souladu s kolaudačním rozhodnutím.

Žalobkyně označila žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za nedůvodnou, neboť stěžovatelka neuvedla žádné důvody, proč by pro ni právní následky napadeného rozsudku znamenaly nenahraditelnou újmu. Stěžovatelka tedy nesplnila povinnost osvědčit skutečnosti, ze kterých vyplývá důvodná obava z možného vzniku nenahraditelné újmy. Případný vliv na provoz stavby, již stěžovatelka bez platného stavebního povolení zhotovila, nepovažovala žalobkyně za nenahraditelnou újmu, neboť újmu ohodnotitelnou v penězích lze zpravidla nahradit. Ani ostatní podmínky pro přiznání odkladného účinku nejsou splněny; zhotovená stavba a její provoz totiž bezprostředně ovlivňují výkon vlastnických práv žalobkyně na jejím sousedním pozemku a budově. Žalobkyně doplnila, že stěžovatelka nebyla při provádění stavby v dobré víře, věděla, že otázka platnosti stavebního povolení bude předmětem řízení u Městského soudu v Praze, přesto se rozhodla ve stavbě pokračovat a zahájit její užívání. Tím vědomě podstoupila riziko, že napadené rozhodnutí žalovaného bude zrušeno, a s takovou eventualitou měla počítat.

Žalovaný a osoby zúčastněné na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřili.

Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.*

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.*

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [§ 73 odst. 2 s. ř. s.], musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit ... (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59).*

Nejvyšší správní soud posoudil důvody tvrzené stěžovatelkou a shledal, že stěžovatelka neuvedla žádnou skutečnost, v níž by bylo možno spatřovat potenciální nenahraditelnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., kterou by měl pro stěžovatelku znamenat výkon napadeného rozsudku Městského soudu v Praze nebo jiné jeho právní následky.

Poukazuje-li stěžovatelka na zpochybnění svého právního postavení, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tato skutečnost, aniž by byla jakkoliv konkretizována, nepředstavuje, ani nemůže představovat nenahraditelnou újmu. Stěžovatelka sama uvedla, že dotčenou stavbu užívá na základě pravomocného kolaudačního rozhodnutí ze dne 21. 9. 2005. Kolaudační rozhodnutí nebylo předmětem soudního přezkumu v tomto řízení a podle tvrzení stěžovatelky dosud nebylo zrušeno, tedy stěžovatelku nadále opravňuje k užívání stavby. Zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně

proti rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením, vyslovené v napadeném rozsudku, proto nemá bezprostřední vliv na užívání stavby a nezakládá nenahraditelnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku nevyhověl a kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2009, č. j. 5 Ca 214/2005 - 99, odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2009

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu